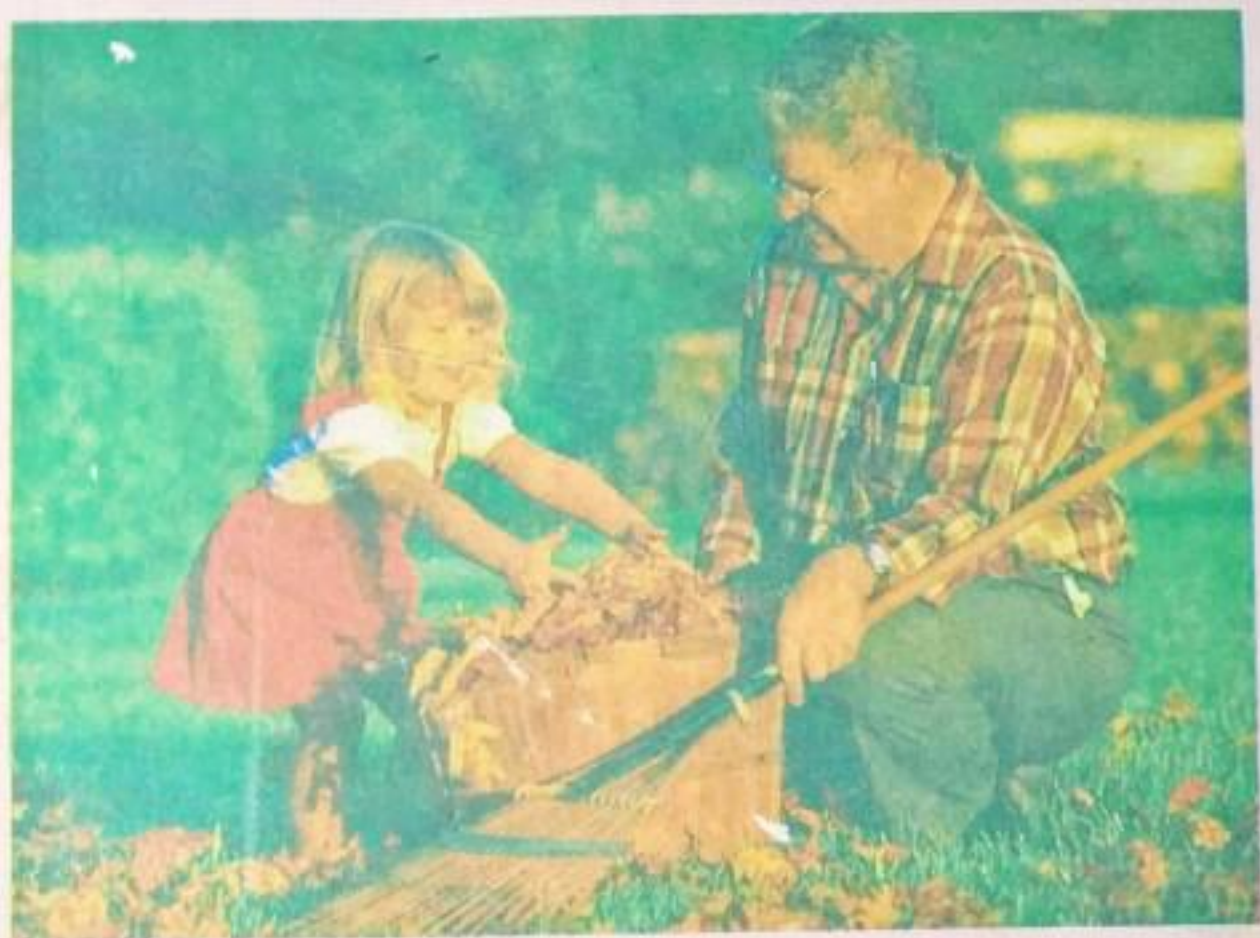

ஒரு நல்ல ஒட்டத்தின் முடிவு

வாழ்க்கையின் மாற்றங்களோடு சிறப்பாக வாழ்தல்

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏறக்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சுடிக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நூல்களாக (E-Books) **இலவசமாக (மத்தேயு 10:8)** உங்கள் கரங்களில் கொடுப்பதற்கு, அற்புதம் நீசருமான எங்களை பயன்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிமையும் துதியும் உரித்தாவதாக. இதையே போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய இணையதளத்தை சொடுக்கவும்/பார்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லாதவைகளும், காப்புரிமை முடிந்தவைகளும் மீதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முடிந்தவரை ஆசிரியரின் உரிமையோடு மின்-நூலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் சீய்ழ இலவசமாக மின்-நூல் (E-Book) வழவில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். உடனடியாக எங்களுடைய இணைய-தளத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and converting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely **free of cost (Matt 10:8)** forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to server Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly excuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

ஒரு நல்ல ஒட்டத்தின் முடிவு
வாழ்க்கையின் மாற்றங்களோடு சிறப்பாக வாழ்தல்

Finishing Well
(TAMIL)

RBC - L - 1

INDIA BIBLE LITERATURE

67, Beracah Road, Kilpauk,
Chennai - 600 010.

©

This is copyrighted material and is used with the permission of the
Radio Bible Class, USA.

ஒரு நல்ல ஒட்டத்தின் முடிவு

வாழ்க்கையின் மாற்றங்களோடுச் சிறப்பாக வாழுகல்

கடந்த சில வருடங்களாக சபைக் கடினமானப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறது - அதன் காரணம் வெளிப்படையான அச்சுறுத்தலல்ல, ஆனால் நமக்குள்ளே, பரவலாகப் பரவியுள்ள நீதி மற்றும் ஆவிக்குரிய குறைகளாகும். தடுமாற்றத்திலும், ஏமாற்றத்திலும், நம்பிக்கையின்மையிலும் விழுந்து கிடப்பவர்களைத் தூக்கியெடுப்பதற்கு இதுவே தருணமாகும். நம்முடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடிப்பதன் முக்கியமான நோக்கத்தை நினைப்பூட்டுவதற்கு இதுவே மேலான தருணமாகும்.

வானொலி வேதாகம வகுப்பின் (RBC) மூத்த ஆராய்ச்சி பதிப்பாசிரியரான ஹர்ப் வான்ட்ர் ஸ்ட், இந்தக் காரியத்தில் நமக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதற்காகவும், இந்தப் புத்தகத்தில் அவர் அளிக்கும் ஞானமுள்ள ஆலோசனைகளுக்காகவும் நான் அவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

மார்ட்டின் ஆர். டி ஹான் II

பொருளடக்கம்

ஒரு நல்ல ஒட்டத்தின் முடிவு.....	3
மாற்றங்களை முன்னறிந்து அவற்றைச் சிறப்பாக கையாளுதல்	7
சீர்ப் பிரகாரமான பலவீனங்களைக் கையாளுதல்	8
தொழிலின் ஏமாற்றங்களைச் சமாளித்தல்	14
குடும்பத்தின் மாற்றங்களுக்குத் தக்கவாறு தன்னை கையாளுதல்	18
உத்யோக ஓய்விற்கேற்ப வாழ்க்கையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்	23
உங்களுடைய வாழ்க்கைத் துணையின் மரணத்திற்காக ஆயத்தப்படுதல்	29
உங்களுடைய கதந்தரத்தை இழந்துபோகுதல்	32
உங்களுடைய மரணசாசனப் பொருளைத் திட்டமிடுதல்	34
உங்களுடைய செய்கைகளை மதிப்பிடுதல்	35
தன்னுடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடிக்காத ஒரு தேவபக்தியுள்ள ராஜா	38
தன்னுடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடித்த ஒரு முன்னாள் பரிசேயன்	39
உங்களுடைய முடிவான கதை	40

ஒரு நல்ல ஓட்டத்தின் முடிவு

ஒரு கிறிஸ்தவனின் வாழ்க்கை என்னும் புத்தகத்தின் இறுதி அத்தியாயத்தை முடிப்பதன் சரியான முறை, அவன் தன்னுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பதாகும். அது நம்முடைய உண்மையான விசுவாசத்திற்கு சாட்சி பகருகின்றது. நம்முடைய மரணத்திற்குப்பின் நம்முடைய நினைவுகள் மற்றவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கின்றன.

ஒரு விசுவாசி தன்னுடைய வாழ்க்கையைச் சாந்தத்தோடும், மேன்மையோடும், கிருபையோடும் முடிப்பதை மக்கள் பார்க்கும்போது, அவர்கள் வெகுவாகக் கவரப்படுகிறார்கள். திருமதி ரிச்சர்டு நேஸ் என்பவர் இன்னும் சில வாரங்கள் மட்டுமே உயிரோடு இருப்பார் என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டபோது, அவர் செய்த காரியம் எங்களில் பலரை எழுச்சிக்குள்ளாக்கியதை நான் நினைவுகூருகிறேன். அவர் தன்னுடைய வீட்டிற்கு வரும் நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் அன்புடன் வரவேற்று, தான் அவர்களிடமிருந்து நிரந்தரமாக விடைபெறப் போவதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்து, தான் இயேசுவுடன் வாழப்போவதாக அவர்களிடம் கூறுவார். அவர் தன்னுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடித்தார்.

ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பதைக் குறித்து வயதானவர்கள் மட்டுமே கவலைப்பட வேண்டும் என்பது தவறு. ஞானமுள்ளவர்கள் தங்களுடைய இளவயதிலேயே தங்களுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பதைக் குறித்து ஆவலாக இருப்பார்கள். தெளிவான புத்தியுள்ள எந்த நபரும், நற்சாட்சியில்லாமல் இந்த உலகத்தை விட்டு கடந்து செல்ல விரும்பமாட்டார். எதிர்காலத்தைக் குறித்துச் சிந்தியாமல், வாழ்க்கையோடு விளையாடும் ஒரு முட்டாளாக எவரும் வாழ்விரும்பமாட்டார்கள்.

நம்முடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பதன் உத்தரவாதம், இன்றைக்கு நம்முடைய வாழ்க்கையில் நாம் எவைகளைத் தெரிந்து கொள்கிறோம் என்பதைச் சார்ந்தேயுள்ளது. நம்முடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளையும் நம்முடைய வாழ்க்கையின் கடைசி

நாளாக எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் - ஏனெனில் அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். முப்பது மணி நேர வித்தியாசத்தில் மரித்துப் போன இரண்டு வாலிபர்களின் அடக்க ஆராதனைகளை நான் நடத்தியிருக்கிறேன். 39 வயதான ஜேக் வான் டைக் என்பவர் ஒரு உணவு விடுதியில் தன் மனைவியுடனும், மூன்று பிள்ளைகளுடனும் இருக்கும்போது, ஒரு திடீர் மாரடைப்பினால் இறந்து போனார். அவர் தன்னுடைய பரம வீட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டபோது, அவர் ஒரு அருமையான நபராக இருந்தார் என்பதை பலர் நினைவுகூர்ந்தார்கள். அவர் ஒரு அன்பான கணவன், கரிசனையுள்ள தகப்பன், ஒரு விகவாசமுள்ள கிறிஸ்தவன், ஒரு மதிப்பிற்குரிய வேலையாள், ஒரு நல்ல நண்பன் என்று பலவிதமாகப் புகழப்பட்டார்.

பத்தொன்பது வயதான கெவின் ராட்மேன் ஒரு தொழிற்சாலை விபத்தில் கொல்லப்பட்டார். அவர் பக்தியுள்ள ஒரு விகவாசியாகவும், நேசிக்கத்தக்க ஒரு மகனாகவும், பண்புமிக்க ஒரு சகோதரனாகவும், மென்மையான ஒரு நண்பனாகவும் இருந்தார். இவர்கள் அனைவரும் இளமையிலேயே மரித்தாலும், தங்களுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடித்தார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நன்கு வாழ்ந்தார்கள்.

எனவே, ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பது என்பது இளமையானவர்களுக்கும், முதிர்வயதுள்ளவர்களுக்கும் பொருந்தும். நாம் எதிர் பாராத நேரத்தில் வாழ்க்கையின் முடிவு ஏற்படலாம். ஒரு நல்ல நபராக நினைவுகூரப்படவேண்டும் என்ற விருப்பம், கிறிஸ்துவை விகவாசிக்கும் நம் ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் சிறுபிராயத்திலிருந்தே மிகவும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. நாம் உண்மையாகவே அவ்வாறு நினைவுகூரப்படுவதற்கான ஒரே வழி, நாம் சரியான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வதாகும்.

தங்களுடைய வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை நன்கு முடித்த பல விகவாசிகள், தங்களுடைய கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் துவக்கத்திலிருந்தே சரியான முறையில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒழுங்கை கடைபிடித்து, கர்த்தரை உண்மையுடன் சேவித்து, ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் வளர்ந்தார்கள். அவர்கள் இளமையில் மரித்தாலும், முதிர்வயதில்

மரித்தாலும், தங்களுடைய வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை நன்கு முடித்தார்கள்.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் இந்த முறையில் வாழ்வது பெருமைக்குரியதாகும்; ஆனால் உண்மை நிலை அதுவல்ல. சிலர் தங்களுடைய வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவமானத்தை உண்டு பண்ணும் ஒழுக்கமின்மையில் காணப்படுகிறார்கள். சிலர் விவாக ரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் குடி போன்ற தீய பழக்க வழக்கங்களுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களைக் குறித்து என்ன கூறுவது? அவர்கள் தோல்வியடைந்து விட்டார்கள் என்றும், அவர்களுடைய கடந்த காலத் தோல்விகளைச் சரிப்படுத்த முடியாது என்றும், அவர்களால் தங்களுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிக்க முடியாது என்றும் கூறலாமா? ஒருபோதும் இல்லை! ஒரு பயங்கரமானத் தோல்விக்குப் பிறகும், மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை நன்கு முடிக்க முடியும் என்று வேதாகமமும், அனுபவமும் கூறுகின்றன.

உதாரணத்திற்கு மனாசேயை எடுத்துக் கொள்வோம் (2 இராஜாக்கள் 21; 2 நாளாகமம் 33). அவன் தன்னுடைய தகப்பனான எசேக்கியாவின் காலத்திற்குப் பிறகு, யூதாவின் ராஜாவாகி பில்லிகுனியங்களில் ஈடுபட்டான். மக்களைக் கொலைச் செய்தான், விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிட்டான். ஆனால் அவன் தன்னுடைய ஆட்சி காலத்தின் 55-வது வருடத்தில், மனந்திரும் பினான். அவன் தீமை செய்வதைவிட்டு, நன்மை செய்து, கர்த்தருக்குள் சமாதானத்துடன் மரித்தான். அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தை நன்கு முடித்தான்!

தன்னுடைய ஒழுக்கத்தில் தோல்வியடைந்தபின்பும், வாழ்க்கையை நன்கு முடித்த ஒரு நபரை நான் அறிவேன். அவர் பல ஆண்டுகளாக ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்தபின், தன்னுடைய முதிர்வயதில், மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, இளமையான ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்தார். இதனால் அவர் பலரைத் துயரத்திற்குள்ளாக்கினார். பிள்ளைகளுக்கு அவமானத்தை உண்டாக்கினார். அவருடைய புதிய வாழ்க்கை அவர் எதிர்பார்த்த மகிழ்ச்சியை அவருக்கு அளிக்கவில்லை.

முடிவில் அவர் மனந்திரும்பினார். அவரால் தன்னுடைய மனைவியை மறுமணம் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் தன்னுடைய குடும்பத்தினரிடமும், நண்பர்களிடமும் தான் இழந்த மதிப்பை அவர் இறப்பதற்குமுன் மீண்டும் சம்பாதித்தார்.

கொலை செய்வதைத் தன் தொழிலாகக் கொண்ட ரஸ்டி ஊமர்ஸ் என்பவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் இறுதி கட்டத்தில் அடைந்த மனமாற்றத்தைக் குறித்து சக்கோவ்சன் கூறுகிறார். தன்னுடையக் குற்றத்தை உணர்ந்ததினால் ஏற்பட்ட ஆழமான வருத்தத்தின் காரணமாக, அவர் தான் கொன்ற மக்களுக்குப் பிரியமானவர்களைச் சந்தித்து, தன்னுடைய துக்கத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கோரினார். முடிவில் மரணம் அவரைச் சந்தித்தபோது, அவர் தனக்குப் பிரியமானவர்களிடம் மனதை உருக்கும் வகையில் விடைபெற்று, சந்தோஷத்துடன் மரித்தார்.

மனாசேயையும், ரஸ்டியையும், அந்த வயதான தகப்பனாரையும், ஒழுக்கத்துடன் வாழ்பவர்களுடன் நாம் ஒப்பிட முடியாவிட்டாலும், இந்த மூவருமே தங்களுடைய வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்களைத் தேவனோடு உறவு கொள்வதில் செலவழித்து, சமாதானத்துடன் மரித்தார்கள். நாம் எந்த நேரத்திலும் மனந்திரும்பி, புதுவாழ்வு வாழலாம்.

ஒழுக்கமில்லாமல், அஜாக்கிரதையாக வாழ்வதற்கு இதைக் காரணமாக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்காதீர்கள். செய்வதையெல்லாம் செய்துவிட்டு பின்பு மனந்திரும்பிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கும் கிறிஸ்தவர்கள், உண்மையாகவே மனந்திரும்புவார்களா என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது. மேலும், அவர்கள் தேவனோடு நெருங்கி வாழ்வதினால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியை இழந்து விடுவார்கள், மற்றவர்கள் மனதில் தங்களைக் குறித்து உள்ள நல்லெண்ணத்தைக் கெடுத்துக் கொள்வார்கள், கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள்.

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நீங்கள் எந்தக் காலகட்டத்திலிருந்தாலும், உங்களுடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடிக்கும் வகையில், சரியான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு இதுவே சரியான வேளையாகும்.

மாற்றங்களை முன்னறிந்து அவற்றைச் சிறப்பாக கையாளுதல்

இவ்வுலகத்தில் நம்முடைய நாட்களை நாம் எவ்வளவு நன்றாக முடிக்கிறோம் என்பது, பெரும்பாலும் வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத மாற்றங்களை நாம் எவ்வாறு கையாளுகிறோம் என்பதையே சார்ந்துள்ளது.

நாம் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து, இளமைப் பருவத்தைக் கடந்து சென்று, முழுமையான வளர்ச்சி அடைந்தவர்களாகிறோம். வளர்ச்சியடைந்தவர்களாகிய நாம், பல மாற்றங்களுக்குட்படுகிறோம். நாம் திருமணம் செய்துகொள்கிறோம், பெற்றோராகிறோம், நம்முடைய தொழிலில் வெற்றியின் உச்சிக்குச் செல்கிறோம், பின்பு தோல்விகளைச் சந்திக்கிறோம். நம்முடைய உறவு முறைகளும் மாறுகின்றன. நம்முடைய பெற்றோர்களும், உறவினர்களும் வயதான பின்பு மரித்துப்போகிறார்கள். நம்முடைய பிள்ளைகள் வளர்ந்தபின்பு, சில நேரங்களில் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று விடுகிறார்கள். நம்முடைய தலைமுறையின் மக்கள் ஒவ்வொருவராக நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மரணமும் வெகு தூரத்திலில்லை என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

பாடலாசிரியரான ஹென்றி F. லைட் என்பவர், "கண்கண்ட யாவும் மாறி வாடிடும்; மாறாத கர்த்தர் நீர், என்னோடிரும்" என்ற வரிகளை ஆழ்ந்த அறிவுடன் எழுதியுள்ளார். நம்முடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிப்பதற்கு, இந்த மாற்றங்களை நாம் சிறப்புடனும், நம்பிக்கையுடனும் கையாளவேண்டும். வாழ்க்கைப் பாதையில் நாம் பிரயாணம் செய்யும்போது, நமக்குள் நாம் உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டிய மனோ ரீதியான மற்றும் ஆவிக் குரிய மாற்றங்களை எட்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, அவற்றைக் குறித்துப் பின்வரும் பக்கங்களில் காண்போம்.

1. சரீரப் பிரகாரமான பலவீனங்களைக் கையாளுதல்
2. தொழிலின் ஏமாற்றங்களைச் சமாளித்தல்

3. குடும்பத்தின் மாற்றங்களுக்குத் தக்கவாறு தன்னைச் கையாள்தல்
4. உத்தியோக ஓய்விற்கேற்ப வாழ்க்கையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்
5. உங்களுடைய வாழ்க்கைத் துணையின் மரணத்திற்காக ஆயத்தப்படுதல்.
6. உங்களுடைய சுதந்தரத்தை இழந்து போகுதல்
7. உங்களுடைய மரணசாசனப் பொருளைத் திட்டமிடுதல்
8. உங்களுடைய செய்கைகளை மதிப்பிடுதல்

சரீரப் பிரகாரமான பலவீனங்களைக் கையாள்தல்

நானும், என்னுடைய மனைவியும் எங்களுடைய 50 ஆவது திருமண நாளைக் கொண்டாடிய போது, எங்களை வாழ்த்துவதற்காக எங்களுடைய வீட்டிற்கு வந்தவர்கள், "நீங்கள் இருவரும் மாறவே இல்லையே", என்று கூறினார்கள். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் நாங்கள் மிகவும்

சந்தோஷப்பட்டோம். ஆனால் அது உண்மையல்ல என்பதை நாங்கள் அறிவோம். எங்களுக்குத் திருமணமானபோது, எனக்குக் கருமையான தலைமுடி இருந்தது, என்னுடைய எடை 138 பவுண்டுகளாக இருந்தது. ஆனால் அவைகள் இப்போது இல்லை! 1950-ல் நாங்கள் எடுத்தப் புகைப்படங்களைக் காட்டிலும், 1941-ல் எடுத்தப் புகைப்படங்களில் நாங்கள் இளமையாகத் தோன்றுகிறோம். வருடங்கள் நம்மை விட்டுச் செல்லும் போது, நம்மில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டுச் செல்லுகின்றன. நாங்கள் மட்டுமல்ல, எங்களுடைய இளமைக் காலத்தின் நண்பர்கள் அனைவருமே இப்போது முதுமையின் தோற்றத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

எழுபது, எண்பது வயதான பல மக்கள் "எனக்கு வயதாகி விட்டது என்று நான் நினைப்பதில்லை" என்று கூறுவதைப்

பலமுறை நான் கேட்டிருக்கிறேன். நானும் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் நாம் சரீரப்பிரகாரமாக வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உண்மையை நம்மால் மறுக்க முடியாது - நம்மில் ஆரோக்கியமானவர்கள் கூட அவ்வாறு கூற முடியாது. நான் இப்போது கால்பந்து விளையாடும்போது, முள் போல என்னால் பந்தை ஒங்கி அடிக்க முடியவில்லை. நான் என்னுடைய பலத்தையெல்லாம் கூட்டிப் பந்தை அடித்தாலும், அது சிறிது தூரம்தான் செல்லுகிறது. நான் சிறிது நேரம் கடினமாக வேலை செய்தாலும், உடனே மாத்திரைகளின் உதவியை நாடிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஆனால் என்னால் இந்த அளவுக்கு வேலை செய்ய முடிகிறதைக் குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் என்னுடைய வயதைச் சேர்ந்த பலர் என்னைவிட பலவீனமாயுள்ளார்கள்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய முப்பதாவது வயதிலிருந்தே சரீரத்தில் வீழ்ச்சியடைந்துவிடுகிறோம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். சரீர வீழ்ச்சியைச் சமாளிப்பதற்கு வேதாகமத்தில் உள்ள மூன்று ஆலோசனைகள் எனக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன: (1) நன்றியுடனும், பொறுப்புடனும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் (2) இன்றைக்காக வாழுங்கள் (3) கறுசறுப்பாக இருங்கள்.

1. நன்றியுடனும், பொறுப்புடனும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். முதுமையடைவது ஒரு நிந்தையல்ல. முதுமையானத் தோற்றத்துடன் இருப்பதைக் குறித்து அவமானப்படவேண்டிய தில்லை. சரீர பலவீனத்தை அவமானத்திற்குரியது என்று நாம் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. முதுமை ஒரு ஆசீர்வாதம் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. தன்னுடைய 175-வது வயதில் மரித்த ஆபிரகாமைக் குறித்து வேதாகமம் இவ்வாறு கூறுகிறது: "பிற்பாடு ஆபிரகாம் நல்ல நரையவயதிலும், முதிர்ந்த பூரண ஆயுசிலும் பிராணன் போய் மரித்து, தன் ஜனத்தாரோடே சேர்க்கப்பட்டான்" (ஆதியாகமம் 25:8). இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய ரெகொபெயாம் முதியோரின் ஆலோசனைகளைப் புறக்கணித்த தால் பெருங்குற்றம் செய்தான் (1 இராஜாக்கள் 12). இஸ்ரவேலில்

முதியோர் "முப்பர்" என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் (யோகவா 24:30). அவர்கள் கனம்பண்ணப்பட வேண்டியவர்கள் (வேலியராசம் 19:32); அவர்களிடத்தில் ஞானம் விளங்கும் (யோபு 12:10). முதியோர்களுக்கு மகிமை அவர்களுடைய நளர தீர்த்தவழிகள் 20:29). ஆகவே, நம் வாழ்க்கையில் நமக்குக் கூட்டிக் கொடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு ஆண்டும், நமக்கு தேவன் அளிக்கும் பரிசு என்று நினைத்து, அதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்தவேண்டும்.

கூட்டிக் கொடுக்கப்படும் ஆண்டுகள், கூடுதலான பொறுப்பு களையும் கொண்டு வருகின்றன. நம்முடைய சகீர வீழ்ச்சி நாம் கார்த்தரைச் சேவிப்பதைத் தடை செய்ய முடியாது. பலர் தீத்து வுக்கு எழுதுகிற தன்னுடைய நிருபத்தில், சபையில் உள்ள முதிர் வயதுள்ள புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும், வாலிபர்களுக்கு முன்மாதிரியாக எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் போதிக்கும்படி கூறுகிறார் (தீத்து 2:1-4).

முதிர் வயதுள்ள ஆண்களிடம் காணப்படவேண்டிய குணாதிசயங்களைக் குறித்துக் காணலாம்.

(1) முதியோர் நிதானத்துடன் இருக்க வேண்டும் - தெளிந்த புத்தியுடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும், தங்களுடையச் சிந்தையிலும், சொல்லிலும், செயலிலும், விவேகத்துடனும் இருக்க வேண்டும்; (2) அவர்கள் மதிப்பிற்குரியவர்களாக இருக்க வேண்டும் - தாழ்மையுடனும், ஆலிக்குரியக் காரியங்களைக் குறித்து கவனத்துடனும் இருக்க வேண்டும் - (3) அவர்கள் தன்னடக்கத்துடன் இருக்க வேண்டும் - கோபத்தையும், உணர்ச்சிகளையும், பலவீனங்களையும் மேற்கொள்பவர்களாக இருக்கவேண்டும்; (4) அவர்கள் குறையற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் - ஆலிக்குரிய காரியங்களில் ஆரோக்கியமானவர்களாகவும், தங்களுடைய நம்பிக்கையிலும், அன்பிலும், பொறுமையிலும் இளம் வயதினர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும் இருக்க வேண்டும்.

முதிர்வயதுள்ள பெண்களின் கடமைகள் பின்வருமாறு: "முதிர்வயதுள்ள ஸ்திரீகளும் அப்படியே பரிசுத்தத்துக்கேற்ற விதமாய் நடக்கிறவர்களும், அவதூறு பண்ணாதவர்களும், மதுபானத்திற்கு அடிமைப்படாதவர்களுமாயிருக்கவும், தேவ லசனம் தூஷிக்கப்

படாதபடிக்குப் பாலிய ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷரிடத்திலும், தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் அன்புள்ளவர்களும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களும், கற்புள்ளவர்களும், வீட்டில் தரித்திருக்கிறவர்களும், நல்லவர்களும், தங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களும் மாயிருக்கும்படி, அவர்களுக்குப் படிப்பிக்கத்தக்க நற்காரியங்களைப் போதிக்கிறவர்களுமாயிருக்கவும் முதிர் வயதுள்ள ஸ்திரீகளுக்குப் புத்தி சொல்லு" (தீத்து 2:3-5).

முதிர்வயதுள்ள பெண்களிடம் காணப்படவேண்டிய குணாதிசயங்களைக் குறித்துக் காண்போம். (1) அவர்கள் பரிசுத்தத்துக் கேற்றவிதமாய் நடக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும் - தேவனுக்கேற்ற பரிசுத்தமுடையவர்களாகவும், அவதூறு பண்ணாதவர்களாகவும், மதுபானத்துக்கு அடிமைப்படாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்; (2) அவர்கள் நற்காரியங்களைப் போதிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும் - இளம் வயதுள்ள பெண்கள் தம்கணவர்களிலும், பிள்ளைகளிலும் அன்பு கூருவதே அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத அம்சமாகும் என்பதை அவர்களுக்குப் போதிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

முதிர்வயதையடைவது தேவனுடைய ஆசீர்வாதமாகும். இளமையிலேயே மரிப்பதைக் காட்டிலும் முதிர்வயதையடைவதையே பலர் தெரிந்து கொள்வார்கள். ஆனால் நாம் நம்முடைய சரீரங்களில் எந்த மாற்றங்களும் இல்லாமல், நம்முடைய சொந்த வழிகளில் முதிர்வயதையடைய விரும்புகிறோம். விசுவாசிகளாகிய நாம், பவுல் இந்த வேதபகுதியில் விவரித்திருக்கும் குணாதிசயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு வாழ விரும்பவேண்டும். இந்த ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை இன்றே துவங்குங்கள். நீங்கள் சரீரவீழ்ச்சியடையும்போது, நீங்கள் முதிர்வயதையடையும்போது, ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு நேராக உங்களுடைய கவனத்தைத் திருப்பி, தீத்து 2:1-4 வசனங்களில் உள்ள சவாலைச் சந்திக்கத் தயாராகுங்கள்.

2. இன்றைக்காக வாழுங்கள். சரீரவீழ்ச்சியைக் கையாளுவதன் இரண்டாவது அம்சம் இன்றைக்காக வாழுவதாகும். இன்றைக்காக வாழும்படி இயேசு அனைவருக்காகவும் கூறினார்,

ஆனால் சரிதத்தில் மீழ்ச்சிபையப் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நமக்கு இது பிரத்தியேக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். "நானகக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள், நானையத்தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நானுக்கு அதினதின் பாடு போதும்" (மத்தேயு 10:36) என்று அவர் கூறுகிறார். சிலர் தங்களுடைய இளமையிலேயே இதை எவ்வாறு செய்வது என்று கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மரணத்துக்கேதுவான ஒரு கொடிய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பெண்ணை நான் அறிவேன். நானுக்கு நான் பலவீனமாகிக் கொண்டிருந்த அவள், தனக்கு என்ன சம்பவிக்கப் போகிறது என்பதை அறிந்திருந்தாலும், அவள் எப்போதும் சந்தோஷமாகவே காணப்பட்டாள். ஒரு நாள் அவள் என்னிடம் இவ்வாறு கூறினாள். "இந்த நோயின் பிரச்சனை என்ன வென்றால், இது ஒரு மனிதனைக் கொல்வதற்கு நீண்ட காலத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. நான் இப்போதே இறப்பதற்குத் தயாராக உள்ளேன். ஆனால் நான் உயிரோடிருக்கப்போகும் ஒவ்வொரு நாளிலிருந்தும் என்னால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியைப் பெறமுடியுமோ அவ்வளவு மகிழ்ச்சியையும் நான் பெறப் போகிறேன்." அவள் சக்கர நாற்காலியை உபயோகிக்க வேண்டியிருந்தது. பேசுவதற்கும் உணவை உட்கொள்வதற்கும் சிரமப்பட்டாள். ஆனாலும் அவள் வாழ்க்கையைக் குறித்தச் சரியான மனப்பாங்கைப் பெற்றிருந்தாள் - அவள் இன்றைக்காக வாழ்ந்தாள்.

எனக்குத் தெரிந்த மற்றொரு பெண் 12 வருடங்களாக ஒரு வேதனை மிக்க நோயுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய வேதனை கட்டுக்குள் இருக்கும் நாட்களில் அவள் வாழ்க்கையை முழுவதுமாக அனுபவித்தாள். அவள் நானையத்தினத்தில் அனுபவிக்க வேண்டிய வேதனையைக் குறித்தோ அல்லது இறப்பதைக் குறித்தோ கவலைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவள் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவள் இன்றைக்காக தேவனை நம்பினாள். அவளுடைய முடிவு வந்தபோது அற்புதமான அமைதியுடன் காணப்பட்டாள்.

இந்தக் காரியங்களைக் குறித்து நாம் அக்கறைக்கொள்வது நியாயமானதே. நம்மை எதிர் நோக்கியிருக்கும் விரும்பத்தகாத

காரியங்களை நினைத்து கவலைப்படுவதற்குப் பதிலாக, நாம் இன்றைக்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தி, நம்மால் முடிந்த அளவிற்கு இன்றைய தினத்தை அனுபவித்து, எதிர்காலத்தை தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்படைக்கவேண்டும். தேவன் சில காரியங்களை நம்முடைய வாழ்க்கையில் அனுமதிக்கும்போது, அவற்றிற்கான நம்முடைய தேவைகளையும் அவர் சந்திப்பார் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. நாம் சோதிக்கப்படும்போது, அச்சோதனையைத் தாங்குவதற்குத் தேவையான கிருபையையும் அருளுவதாக அவர் வாக்குப்பண்ணியுள்ளார் (1 கொரிந்தியர் 10:13). அவர் சதாகாலங்களிலும் நம்மோடு இருப்பதாகவும் வாக்குக் கொடுத்துள்ளார் (மத்தேயு 28:20). நாம் கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இன்றைய தினத்துக்காக வாழ்ந்து, நாளை தினத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படாமல் இருந்தால், நாம் கர்த்தரைக் கனம் பண்ணி, ஒரு நற்சாட்சியைப் பெற்று, நம்முடைய வாழ்க்கையின் வருடங்களை மகிழ்ச்சியினால் நிரப்பமுடியும்.

3. சுறுசுறுப்பாக இருங்கள். சரீர வீழ்ச்சியைக் கையாளுவதன் மூன்றாவது நடைமுறை ஆலோசனை சுறுசுறுப்பாக இருப்பதாகும். நாம் முதிர்வயதை அடையும்போது, நம்முடைய வயதைக் காரணமாக எடுத்துக் கொண்டு, சுறுசுறுப்பின்மைக்கு ஆளாகிறோம். இது முற்றிலும் தவறானதாகும். இதற்கு எதிரிடையான செயலும் தவறானதாகும். சில மக்கள் முதிர்வயதின் விளைவுகளை எதிர்த்து நிற்பதாக நினைத்துக் கொண்டு, அளவுக்கு அதிகமான மாத்திரைகளையும், மருந்துகளையும் உட்கொண்டு, தொடர்ச்சியான உடற்பயிற்சிகளைச் செய்து, இளமையாக தோற்றமளிப்பதற்காக அதிக பணத்தைச் செலவழிக்கின்றனர். இவ்வளவு கடுமையாகப் போராடுவதால், அவர்களுக்கு வயதாகுவதை அவர்கள் தடுக்க முயற்சி செய்வதுபோல் தோன்றுகிறது.

"சரீர முயற்சி அற்ப பிரயோஜனமுள்ளது" (1 தீமோத்தேயு 4:8) என்று பவுல் தீமோத்தேயுவுக்குக் கூறுகிறார். ஆனால், தேவபக்தியானது நித்திய காலமாய்ப் பிரயோஜனமுள்ளது என்பதைப் பவுல்

தொடர்ந்து வலியுறுத்துகிறார். உடற்பயிற்சியும், சுயகட்டுப்பாடும் பாராட்டுக்குரியவை. அவை நமக்கு உற்சாகத்தை அளித்து, நம்முடைய ஆயுசு நாட்களைக் கூட்டலாம். ஆனால் அதற்கு மேல் அவைகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நீங்கள் சுறுசுறுப்பாக இருப்பது நல்லதுதான், ஆனால் உங்களுடைய ஆவிக் குரிய முன்னேற்பாடுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுங்கள்.

தொழிலின் ஏமாற்றங்களைச் சமாளித்தல்

நாம் அனைவருமே பாராட்டுக்களைப் பெறவிரும்புகிறோம்; நம்மில் பலர் நம்முடைய தொழிலில் அதிகமான திருப்தியையும் பெறுகிறோம். தொழில் முன்னேற்றத்தினால் ஏற்படும் கூடுதலான வருமானத்தையும் நாம் அனுபவிக்கிறோம். ஆனால் பலவிதத் தொழில் நுட்ப மாற்றங்களையும்,

சிக்கல்களையும் கொண்ட இன்றைய சமுதாயத்தில், பலருடைய முன்னேற்றங்கள் தடைபடுகின்றன. ஒரு நபர் எவ்வளவுதான் திறமைமிக்கவராக இருந்தாலும், அவர் தன்னுடைய 40 ஆவது வயதை எட்டும்போது, புதிதாகப் பயிற்சிபெற்ற இளமையானவர்கள் தன்னைவிட தொழிலில் முன்னேறிச் செல்வதை அவர் காண்கிறார். அல்லது ஒரு வேளை அவர் தன்னுடைய வேலையிலிருந்தே நீக்கப்படலாம், அதன் பின்பு அவருக்கு வேறு ஒரு வேலை கிடைக்காமலும் போகலாம்.

இந்நிலை என்னுடைய உறவினர்களில் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் தன்னுடைய 50 ஆவது வயதில் இருந்தபோது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவர் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை அடைவதற்கு முன்னமே அவர் விலக வேண்டியிருந்தது. எனவே அவர் வேறு வழியில்லாமல், ஒரு வேலைப் பயிற்சித் திட்டத்தில் சேர்ந்து, ஒரு புதிய தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டார்.

மரியாதைக்குரிய வேலையில் நல்ல ஊதியத்தைப் பெறும் பலர் தங்களுடைய 50 ஆவது வயதை அடையும்போது, வாழ்க்கையில் தோல்வியடைந்தது போன்ற உணர்வைப் பெறத் துவங்குகிறார்கள். "நான் என்னுடைய வாழ்க்கையில் கார்களை விற்பதைத் தவிர என்ன செய்திருக்கிறேன்? என்னுடைய வேலையிலிருந்து நான் ஒய்வு பெறும் இவ்வேளையில் நான் என்ன சாதித்திருக்கிறேன்?"

கவனமான சிந்தையோடு வாழுபவர்கள் - தொழிலாளியாக இருந்தாலும், பொறியாளராக இருந்தாலும், உத்தியோகஸ்தராக இருந்தாலும், அதிகாரியாக இருந்தாலும் - ஒரு கட்டத்தில் தம்முடைய வாழ்க்கையின் வசீகரம், கொள்கை மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியவற்றின் இடத்தை வெறும் சுயமதிப்பீட்டினால் மாற்றியமைக்கிறார்கள். அதனால் தான் 52 வயதான ஒரு திறமைமிக்க சர்ஜன் ஒரு தொலைக்காட்சிப் பேட்டியில், தன்னுடைய வேலையில் இப்போது அவர் குறைவான திருப்தியையும், நிறைவையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபடியால், தன்னுடைய வேலையில் சிறிது கனிப்பைப் பெற முயற்சிப்பதாகக் கூறினார். எனவே அவர் தன்னுடைய வேலையில் தவிர்க்கமுடியாத காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்படுவதை விட்டுவிட்டார்.

முன்று பெரிய கம்பெனிகளில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருந்த ஒருவர், தன்னுடைய வெற்றி தனக்கு அதிகமான சந்தோஷத்தை அளிக்கவில்லை என்று என்னிடம் கூறினார். ஆனால் இதற்கு மாறாக, சிலர் தாங்கள் அதிகமாக பணம் சம்பாதிக்காததால், மனித நியமங்களின்படி தாங்கள் எதையும் சாதிக்கவில்லை என்று நொந்து கொள்கிறார்கள்.

"வெற்றி பெற்று அதிருப்தியுடன் இருப்பவர்களும்," "வெற்றி பெறாமல் ஏமாற்றத்துடன் இருப்பவர்களும்," தங்களுடைய சாதனைகளோ அல்லது தங்களுடையச் சம்பாத்தியமோ தங்களுடைய மதிப்பை நிர்ணயிப்பதில்லை என்பதை உணரவேண்டும். நாம் இரண்டு அபாயகரமான காரியங்களைக் குறித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும் - அவை செயலுக்கும் பொருளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது. செயலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கூறுகிறது : "உன்னுடைய சாதனை நீ யார்

என்பதை நிர்ணயிக்கிறது." பொருள் கூறுகிறது: "உன்னுடைய சம்பாத்தியம் நீ யார் என்பதை நிர்ணயிக்கிறது." இவை இரண்டுமே நமக்குத் துன்பத்தையும், அழிவையும் உண்டாக்குகின்றன.

உலகத்தின் நியமங்களின்படி நாம் பெறும் வெற்றிகளோ அல்லது நாம் சேர்க்கும் செல்வமோ, தேவனுடைய பார்வையில் நம்முடைய மதிப்பை அதிகரிக்காது என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. தேவன் நம்மைத் தம்முடைய சாயலில் உருவாக்கி, அவருடைய பிரதிநிதிகளாக இந்த உலகத்தை ஆளுவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் கொடுத்துள்ளார் என்ற உண்மையில் நம்முடைய மதிப்பு அடங்கியுள்ளது (ஆதியாகமம் 1:27-30; சங்கீதம் 8). ஆகவே, இவ்வுலகத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனிப்பட்ட மதிப்பையும், அதிகாரத்தையும் உடையவர்களாயிருக்கிறோம்.

தேவன் நம்மைப் படைத்ததின் நோக்கத்தை நாம் அடைய முடியாதபடி பாவம் நம்மைத் தடுத்தது. ஆனால் தேவன் நம்மைக் கைவிடவில்லை. அவர் திரித்துவத்தின் இரண்டாவது நபரான இயேசு கிறிஸ்துவை இவ்வுலகத்தில் மனிதனாக அவதரிக்கச் செய்தார். அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்குத் தண்டனையாக சிலுவையில் நமக்காக மரித்து (யோவான் 3:16; 2 கொரிந்தியர் 5:21), உயிர்த்தெழுந்தார் (1 கொரிந்தியர் 15:25-58). தேவனுடைய மன்னிப்பையும், நித்திய ஜீவனையும் பெற்றுக் கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறான் (எபேசியர் 1:3-6). இதுவே தேவனுடைய பார்வையில் ஒரு மேன்மையான மதிப்பை நமக்கு உண்டாக்குகிறது.

தேவனுடைய அன்பிற்கும், கிருபைக்கும் அடையாளமாக, அனைத்து விசுவாசிகளும் ஒரு நாள் பரலோகத்தில் தூதர்களின் மத்தியில் காணப்படப்போகிறபடியால் (எபேசியர் 2:6-7; 3:10-11), நாம் அனைவரும் வாழ்விலாவது அல்லது சாவிலாவது விசேஷமானவர்கள் என்ற உறுதியோடு இருக்கலாம்.

சங்கீதம் 116:15 வசனத்தில் இந்தச் சிந்தனை மிகவும் அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: "கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது." எபிரெய மொழியில் "அருமையானது" என்ற வார்த்தை சில இடங்களில் "விலை மதிப்பற்றது" என்று பொருள்படும். ஆனால் "அருமையானது" என்ற வார்த்தை "விலையுயர்ந்தது" என்றும் பொருள்படும். "அருமையானது" என்றால் நீதிமொழிகள் 12:27 வசனத்தில் காணப்படுவதுபோல, கடும் உழைப்பினால் அல்லது பிரயாசத்தினால் சம்பாதித்தது என்றும் பொருள்படும். சங்கீதக்காரன் தன்னை மரணத்தினின்று விடுவித்த தேவனைத் துதிக்கிறபடியால், அவன் "அருமையானது" என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறான். ஒரு தேவபக்தியுள்ள விசுவாசியின் மரணம் தேவனுக்கு ஒரு விலையுயர்ந்த ஒன்றை இழந்தது மாதிரிதான். ஏனென்றால் அந்த விசுவாசியைத் தேவன் தெரிந்து கொண்டார். உலகத்திற்கு சேவை செய்து வந்த அந்த விசுவாசி இப்போது அச்சேவையிலிருந்து விடுபெற வேண்டியுள்ளது. இதனால் தேவனுக்கு இழப்பு உண்டாகிறபடியால், அவ்விசுவாசியின் மரணம் அவருக்கு விலையுயர்ந்ததாக இருக்கிறது. இதனால்தான் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளை எளிதில் மரிப்பதற்கு அனுமதிப்பது கிடையாது.

ஒரு கொடிய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த சிண்டி என்ற 32 வயதான பெண்மணிக்கு நான் ஆறுதல் கூறியபோது இதை நினைவுகூர்ந்தேன். அவளுடைய நிலைமைக்காக நான் வருத்தப்பட்டேன். தேவனும் அவளைக் குறித்து மிகவும் கரிசனையுள்ளவராக இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தேன். ஒரு அடைக்கலான் குருவியைக் குறித்துக்கூட கரிசனையுள்ள தேவன் (மத்தேயு 10:29-31), இந்தப் பெண்ணுடைய துக்கத்தையும், அவளுக்குப் பிரியமான யாவருடைய துக்கத்தையும் குறித்து கரிசனையுள்ளவராக இருக்கிறார். அவருடைய பார்வையில் சிண்டி விலையேறப்பெற்றவள். நீங்களும் நானும் கூட அவருடைய பார்வையில் விலையேறப்பெற்றவர்கள். நாம் பணம் படைத்தவர்களாகவோ அல்லது பிரசித்தி பெற்றவர்களாகவோ இருப்பதால் அவருடைய பார்வையில் நாம் விலையேறப்பெற்றவர்களாக இருப்பதில்லை.

குடும்பத்தின் மாற்றங் களுக்குத் தக்கவாறு தன்னைக் கையாளுதல்

நாம் மாற்றங்களைக் கையாள வேண்டிய மற்றொரு இடம் நம்முடையக் குடும்பம். ஒரு ஐதீகக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு குழந்தைக்கு, குடும்பம் என்ற பதம் தாய், தகப்பன், உடன் பிறந்தோர் ஆகியோரைக்

குறிக்கும். நம்முடைய சிறு பிராயத்தில், இவர்கள் மட்டுமே நம் முடையக் குடும்பம் என்று நினைக்கிறோம். இவர்களில்லாமல் மற்றவர்களை நம்முடைய குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்க மறுக்கிறோம். தாய், தகப்பன் மற்றும் பிள்ளைகள் ஒன்றாக உட்கார்ந்திருக்கும் காட்சி நம்முடைய உணர்வுகளை எழுப்பி விடுகிறது.

ஆனால் ஒரு சிறந்த குடும்பத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் குடும்பங்களிலும் உறவுமுறைகள் மாறுகின்றன. பிள்ளைகள் வளர்ந்தவுடன், அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரைச் சார்ந்திராமல், தனித்துச் செயல்பட விரும்புகிறார்கள்; பெற்றோரும் அவர்களுக்கு அதிகமதிகமான சுதந்தரத்தை அளிப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பல குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் தங்களுடைய பெற்றோரை விட்டு விலகி தங்களுக்கென புதிய குடும்பங்களை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கும் பிள்ளைகள் பிறக்கின்றன. பெற்றோர் முதியோராகுவதற்கு முன்னமே அதாவது நடுத்தர வயதிலேயே அவர்கள் தனிமையாக்கப்படுகிறார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு இரண்டு வித உணர்வுகள் உண்டாகின்றன. ஒன்று, பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் உண்டாகும் பாடுகளும், கஷ்டங்களும் இனி அவர்களுக்கு இல்லை. மற்றொன்று, பிள்ளைகள் வீட்டிலிருந்த போது காணப்பட்ட மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் அவர்கள் இழந்து விட்டார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், பல திருமண வாழ்க்கைகள் வெறுப்புடையவைகளாக மாறுகின்றன; பெற்றோருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் உள்ள உறவுமுறைகள் உடைந்து

போகின்றன. இப்படிப்பட்டச் சூழ்நிலைகள் வரும் முன்னே அவைகளுக்காக ஆயத்தப்படுவதே நாம் செய்யக்கூடிய ஞானமுள்ள காரியமாகும்.

திருமண உறவுமுறை. ஒரு கணவனும் மனைவியும் தங்களுடைய பிள்ளைகள் சிறியவர்களாயிருக்கும்போது, தங்களுடைய பொறுப்புகளைச் சரியாக நிறைவேற்றுகிறார்கள். திருமணத்தின் மூலமாக, வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்திருப்பதற்காக தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட "ஒரே மாம்சத்தின்" ஐக்கியத்தில் அவர்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பெற்றோரை விட்டு, தங்களுக்கென ஒரு தனிக் குடும்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வயதானவுடன், அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் அவர்கள் செய்ததையேச் செய்கிறார்கள் - பெற்றோரிடமிருந்து பிரிந்து விடுகிறார்கள். பிள்ளைகளால் தங்களுக்குள்ளே உள்ள உறவுமுறை முறிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கக்கூடாது.

இளம் தம்பதியரின் வாழ்க்கையில், எபேசியர் 5:22-33 வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ள தியாகத்தின் அன்பும், பரஸ்பர இணக்கமும் காணப்படுவது மிக முக்கியமானதாகும். பல தம்பதியர் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பதைக் காட்டிலும், தங்களுடைய பிள்ளைகளை அதிகமாக நேசிப்பதால், தங்கள் இருவருக்குமிடையே உள்ள நெருக்கத்தை இழப்பதை, ஒரு போதகராக நான் பலருடைய வாழ்க்கையில் பார்த்திருக்கிறேன். சில தாய்மார்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளால் தாங்கள் அதிகமாக நேசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினால், தங்களுடைய கணவன்மார்களை வெளிப்படையாக மரியாதைக் குறைவுடன் நடத்துகிறார்கள். சில தகப்பன்மார்களும் தங்களுடைய மகன்களிடம் நல்ல உறவுமுறையைக் காத்துக் கொள்வதற்காக, மகன்களையும், தாயையும் மகன்களிடமிருந்து "பிரிக்க" நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டச் சூழ்நிலைகளில், பிள்ளைகள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும்போது, பெற்றோர்களுக்கிடையே உள்ள தனிப்பட்ட உறவுமுறை பாதிக்கப்படும்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு, நானும் என் மனைவியும் கடைத் தெருவிற்குப் போனபோது, அங்கு பல இளம் தம்பதியர்

தங்களுடைய பிள்ளைகளுடன் சந்தோஷமாகப் பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தோம். நாங்கள் பார்க்கும் இடமெல்லாம் தம்பதியர் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள்ள நெருக்கத்தை வெளிப்படுத்தி, பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டோம். அப்போது என் மனைவி, "இவர்கள் தங்களுடைய வயதான காலத்திலும் இப்படியே ஒருவரையொருவர் நேசிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்" என்று கூறினாள்.

கடந்து போகும் வருடங்கள் திருமண உறவில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. திருமண உறவு முன்பு இருந்தது போல் இப்போது இருப்பதில்லை. ஆனால் இது சாதாரணமானதால், அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்வது அவசியமாகிறது. திருமண உறவை மீறி தவறான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் கடுமையான குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை அவர்கள் முற்றிலுமாக தவிர்க்க வேண்டும். ஒரு கணவனும், மனைவியும் தங்களுடைய சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு, ஒருவரையொருவர் கனிவுடன் நடத்தி, ஒரே மனதுடன் ஒன்று கூடி ஜெபிப்பார்களானால், அவர்களுடைய திருமண வாழ்க்கைத் திருப்திகரமாக இருக்கும் - அவர்களுடைய முதிர்வயதிலும் கூட!

பெற்றோர் - பிள்ளை உறவுமுறை. வயதானப் பெற்றோருக்கும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குமிடையே உள்ள உறவு முறையைப் பொறுத்த வரையில், சிலர், "நான் என்னுடைய பேரப்பிள்ளைகளை மிகவும் நேசிக்கிறேன்" அல்லது "நான் பேரப்பிள்ளைகளைப் பெற்றிருப்பதைக் குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" அல்லது "நான் என்னுடைய பிள்ளைகளின் சுதந்தரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறுகிறார்கள். வயதானவர்களில் பலர் தாங்கள் இளமையான பெற்றோராக இருந்ததைக்காட்டிலும், இப்போது வயதான பெற்றோராக இருப்பதையே அதிகம் விரும்புகிற அளவிற்கு, தங்களுடைய பிள்ளைகளையும், பேரப்பிள்ளைகளையும் நேசிக்கிறார்கள். அழகான தோற்றத்தைப் பெற்றிருந்த ஒரு 65 வயதான பெண்ணிடம், "நீங்கள் மற்றொரு திருமணம் செய்து கொள்வது தானே" என்று விளையாட்டாகக் கேட்டேன். அந்தப் பெண்

கோபமடைந்து, "மற்றொரு திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. நான் என்னுடைய பிள்ளைகளுடனும், பேரப் பிள்ளைகளுடனும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். ஆனால் 80 வயதான ஒருவர், "என்னுடைய பிள்ளைகள் என்னைக் கவனிப்பது கிடையாது. நான் எப்போது இறப்பேன், எப்போது என்னுடைய சொத்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று மிகவும் வருத்தத்துடன் கூறினார்.

கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களுடன் தங்கள் உறவு முறையைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெற்றோரைக் கனம் பண்ண வேண்டும் என்ற கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும் பிள்ளைகள், அவர்களுடன் தங்கள் உறவுமுறையைக் காத்துக் கொள்வார்கள். ஞானமுள்ள பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவதைத் தவிர்ப்பதனால், அவர்களுடைய அன்பை முழுமையாகப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பேரப்பிள்ளைகளை நேசிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள்மீது தங்களுடைய பிள்ளைகள் (பிள்ளைகளின் பெற்றோர்) செலுத்தும் அதிகாரத்தில் தலையிடுவதில்லை.

பல வயதான விதவைகள் தங்களுடைய பிள்ளைகளால் அசட்டை பண்ணப்படுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக அவர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களாக இருப்பாளானால், தங்களுடைய பிள்ளைகளால் அதிகமாக அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய பெற்றோரைத் தங்களுடன் வைத்துக் கொள்ளாமல், அவர்களைத் தனியாக ஒரு வீட்டில் தங்க வைக்கிறார்கள். தங்களுடைய தாய் எந்தத் தொல்லையும் இல்லாமல், நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் விரும்புவதாக அவர்கள் காரணம் கூறுவார்கள். காரணம் எதுவாயிருந்தாலும், அவர்கள் செய்வது தவறாகும். ஒரு தாய் தன்னுடைய பிள்ளைகளுடன் இருப்பதையே எப்போதும் விரும்புவாள். தாயை அசட்டை பண்ணுவது, வேதாகமத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல், பின்வரும் தலைமுறைக்கு ஒரு மோசமான உதாரணத்தை ஸ்தாபிப்பதாகும். பெற்றோராக இருப்பவர்கள், தங்களுடைய பெற்றோரிடம் அன்பையும்,

மதிப்பையும் காட்டும்போது, அதைப் பார்க்கும் அவர்களுடைய பிள்ளைகள், வளர்ந்தவுடன் அவர்களுக்கும் அதையேச் செய்வார்கள்.

தாழ்மை, அன்பு, மதிப்பு ஆகியவற்றுடன் விளங்கும் குடும்பங்களில் தேவனுடைய ஆதீர்வாதம் பூரணமாக தங்கும். குடும்ப உறவுமுறைகளைக் குறித்து பவுல் தன்னுடைய நிருபத்தில் கூறும்போது இதைக் குறிப்பிடுகிறார்: ஏபேசியர் 5:22-6:3 இல் பவுல் கணவன், மனைவிகளான கட்டளைகளைக் குறித்து கூறுவதுடன், பிள்ளைகள் கர்த்தருக்குள் தங்களுடைய பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று யாத்திராகமம் 20:12 இல் வசனத்திலுள்ள கட்டளையைத் திரும்பவும் கூறுகிறார்.

வயதான காலத்தில் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதற்கு, நெருங்கிய குடும்ப உறவுமுறைகளைக் காட்டிலும் சிறந்த வழி ஏதும் இல்லை. எனக்கு அறிமுகமான ஒரு வயதான தம்பதியர் தங்களுடைய விடுமுறை நாட்களை உல்லாசமாக கழிப்பதற்கு வசதி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தும், தங்களுடைய வீட்டில் தங்கள் பிள்ளைகளுடன் தங்கியிருப்பதையே தெரிந்துகொள்ளப் போவதாக என்னிடம் கூறினார்கள், ஏனெனில் குடும்பத்துடன் அவர்கள் செலவிடும் நேரங்கள் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. ஒரு வயதான விதவை தாயார் என்னுடைய மனைவியிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்: "நான் என்னுடைய கணவரையும், என்னுடைய குடும்ப வாழ்க்கையையும் இழந்து போனாலும், நான் பூரணதிருப்தியுடன் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் என்னுடன் என் கர்த்தர் இருக்கிறார், என் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள், பேரன் பேத்திகள் இருக்கிறார்கள், பல நண்பர்களும் இருக்கிறார்கள்."

நான் ஒரு தீர்க்கதரிசியல்ல, தீர்க்கதரிசியின் மகனுமல்ல, ஆனால் தங்களுடைய பெற்றோரிடம் நெருங்கிய உறவுமுறையைக் காத்துக் கொள்ளும் இந்த மக்கள், தங்களுடைய வயதான காலத்தில், தங்களுடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து இதே அன்பைப் பெறுவார்கள் என்பதை என்னால் கணிக்க முடியும். குடும்ப உறவுமுறைகளை இப்போது வளர்ப்பது, எதிர்காலத்தில் சிறந்தப் பலன்களை அளிக்கும்.

உத்தியோக ஓய்விற்கேற்ப வாழ்க்கையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்

நமக்கு மாற்றங்களை உண்டாக்கும் மற்றொரு காரியம், நம்முடைய உத்தியோக ஓய்விற்குப் பின்பு நமக்குக் கிடைக்கும் கூடுதலான ஓய்வு நேரமாகும். நாம் உத்தியோகத்திலிருக்கும்போது, உத்தியோக ஓய்வு பெற்றவர்களைச் சிறிது பொறாமையுடன்

பார்ப்போம். அவர்கள் விளையாட்டுகளில் ஈடுபடலாம், மீன் பிடிக்கச் செல்லலாம். காலையில் வெகுநேரம் உறங்கலாம். என்ன ஒரு இன்பமான வாழ்க்கை! ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், உத்தியோக ஓய்வு பெற்றவர்கள் காலையில் வெகு நேரம் உறங்குவதைக் காட்டிலும், தாங்கள் வேலைச் செய்த நாட்களையே இன்பமான நாட்களாகக் கருதுகிறார்கள். வேலை செய்யும்போது ஒரு மனிதன் அனுபவிக்கும் செய்கைகள் - விளையாட்டுகள், மீன் பிடித்தல், பொழுதுபோக்குகள் - ஆகியவற்றை ஓய்வு பெற்ற பின் மணிக்கணக்காக அனுபவிக்க முடியாது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதன் காரணமாக, உத்தியோக ஓய்வு பெற்ற சிலர் சலிப்படைந்தவர்களாய்த் தங்களுடைய நண்பர்களுடன் கலவாமல், தங்களுடைய மரணத்தை எதிர் நோக்கத் துவங்கி விடுகிறார்கள்.

இதற்கு மாறாக, ஓய்வு பெற்ற சிலர் தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் கூடுதலான நேரத்தைப் பிரயோஜனமுள்ளதாக மாற்ற முடியும் என்று சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்களால் அதிக நேரத்தை அனுதின தியானங்களில் செலவழிக்க முடியும். வீட்டில் பல வேலைகளைச் செய்ய முடியும். மற்றவர்களுக்குப் பல காரியங்களில் உதவி செய்ய முடியும். சபையின் காரியங்களில் ஈடுபட முடியும். தங்களுடைய குடும்பத்தினருடன் அதிகமாக நேரம் செலவிட முடியும். வேதபாடத்தில் கவனம் செலுத்த முடியும்.

ஒரு மகிழ்ச்சியான உத்தியோக ஓய்வைப் பெறுவதற்கு தேவை: (1) அர்த்தமுள்ள தியானங்கள் (2) அனுபவிக்கக்கூடிய செயல்கள் (3) உபயோகமுள்ள சேவை, மற்றும் (4) உற்சாகமான, கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனம்.

1. அர்த்தமுள்ள தியானங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் உங்களுடைய ஆத்துமாவைப் போஷிப்பதற்கும், குடும்பமாகவும், தனியாகவும் ஜெபிப்பதற்கும் நேரம் ஒதுக்குங்கள். ஜெபம் மற்றும் தியானம் ஆகியவற்றின் நேரம், முறை முதலியவற்றை ஒவ்வொரு நபரும் முடிவு செய்ய வேண்டும். உத்தியோக ஓய்வு பெற்ற ஆயிரக்கணக்கானோர் தங்களுடைய தனிப்பட்ட தியானங்களுக்கும், குழுவின் தியானங்களுக்கும் அனுதின மன்னாவை உபயோகிக்கின்றனர். சிலர் ஜெப விண்ணப்பங்களைப் பட்டியலிட்டு அதன்படி ஜெபிக்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய நினைவிலிருக்கும் ஜெப விண்ணப்பங்களுக்காக, பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலைச் சார்ந்து ஜெபிக்கிறார்கள்.

தானியேல் தன்னுடைய முதிர்வயதில், தன்னுடைய ஜனங்களால் வெறுக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில், தன்னுடைய மேல் அறையிலே, எருசலேமுக்கு நேராகப் பலகணிகள் திறந்திருக்க, தினம் மூன்று வேளையும் "தன் தேவனுக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு ஜெபம் பண்ணி ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான்" (தானியேல் 6:10). இயேசு நம்மை ஜெபிக்கச் சொல்லி "கேளுங்கள்", "தேடுங்கள்", "தட்டுங்கள்" என்று கூறினார் (மத்தேயு 7:7). நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று பவுல் மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறார் (ரோமர் 12:12; எபேசியர் 6:17-18; பிலிப்பியர் 4:6; கொலோசெயர் 4:2; 1 தெசலோனிகேயர் 5:17; 1 தீமோத்தேயு 2:1). ஓய்வு பெற்ற ஒரு தேவபக்தியுள்ள நபருடைய வாழ்க்கையில் தியானமும், ஜெபமும் அத்தியாவசியமான பங்கு வகிக்கின்றன.

2. அனுபவிக்கக்கூடிய செயல்கள். ஓய்வு பெற்ற ஒருவர், தான் அனுபவிக்கக்கூடிய சில செயல்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதை வேதாகமம் கூறவில்லை. ஆனால் நாம் சில செயல்களை முழுமையாக

அனுபவிக்க வேண்டியதன் தேவையை அது அங்கீகரிக்கிறது. கூறுகூறுப்பாக உள்ளவரால் மட்டுமே இளைப்பாறுதலை அல்லது ஓய்வை உண்மையாக அனுபவிக்க முடியும். மனிதர்களாகிய நாம், ஏழை மற்றும் பணக்காரன், ஆண் மற்றும் பெண் முதலிய வேறுபாடுகள் இல்லாமல், அனைவரும் தங்களுடைய உழைப் பினிடையே ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தேவன் ஓய்வு நாளைக் கட்டளையிட்டார். ஆனால் வேலைக்குப் பின்பு ஓய்வு என்பது வேலையில்லாமல் இருப்பதிலிருந்து முற்றிலுமாக வேறுபட்டது.

சோம்பேறித்தனத்தைக் குறித்து நீதிமொழிகள் மீண்டும், மீண்டும் எச்சரிக்கிறது (நீதிமொழிகள் 6:6, 9; 12:24). பவுலும் சோம்பேறித்தனத்தைக் குறித்து எச்சரிக்கிறார் (1 தெசலோனிக் கேயர் 4:11, 12; 1 தீமோத்தேயு 5:13). வேலை செய்வதை அனுபவிப்பது நன்மையானது; சோம்பேறித்தனம் தீமையானது. மகிழ்ச்சியைச் சரியான முறையில் அனுபவிப்பதற்கான வழி நன்மை விளைவிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுவதாகும். சிலர் தங்களுடைய வீட்டைப் பழுது பார்ப்பதில் ஈடுபடுவார்கள். உத்தியோக ஓய்வு பெற்ற ஒருவர் தன்னுடைய வீட்டின் சிறிய வேலைகளைச் செய்வதில் கூட தான் மகிழ்ச்சியடைவதாக என்னிடம் கூறினார். சிலர் ஒரு பொழுது போக்கைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். சிலர் விளையாட்டுகள், மீன் பிடித்தல் போன்றவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். வெளியில் எங்கும் செல்லாமல் வீட்டிலிருப்பவர்கள் கூட பல பொழுது போக்குகளைக் கைக் கொள்ளலாம். நீங்கள் அனுபவிக்கக் கூடிய ஏதாவது ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து, அதைச் செய்வதில் சிறிது நேரத்தைச் செலவிடுங்கள். "மனமகிழ்ச்சி நல்ல ஒளஷதம்" என்று நீதிமொழிகள் 17:22 கூறுகிறது.

3. உபயோகமுள்ள சேவை. உத்தியோக ஓய்வினால் கிடைக்கும் நேரத்தைக் கையாளுவதன் மூன்றாவது முக்கியமான அம்சம் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதாகும். கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது ஒரு வல்லமையான சாட்சியாகவும் விளங்கும். நன்கு உணவு

சனமக்கத் தெரிந்த ஒரு வயதான பெண்ணை நான் அறிவேன். தாய்மார்கள் ககலீனமடைந்திருக்கும் குடும்பங்களுக்கு உணவு தயாரித்துக் கொடுக்கும் பழக்கத்தை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அக்குடும்பங்களின் தேவை அதிகமாயிருக்கும்போது, அவர்கள் மற்ற சில பெண்களையும் இந்த வேலையில் ஈடுபடச் செய்கிறார்கள். பழுது பார்க்கும் வேலைகளை அறிந்த ஒருவர், இவ்வேலைகளைச் செய்ய முடியாத வயதானவர்களுக்கு சிறிய மரவேலை, குழாய்களைப் பழுதுபார்த்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கிறார். ஒய்வு பெற்ற ஒரு அமைச்சர், செய்தித்தாளில் இறந்தவர்களைக் குறித்த அறிக்கையைப் பார்த்து, இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு தன்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதுகிறார். என்பது வயதான ஒரு பெண். இளம் வயதினர்கள் பட்டம் பெறும்போது, அவர்கள் துக்கத்தில் இருக்கும்போது, ககலீனமடைந்திருக்கும் போது, அவர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கும் வார்த்தைகளை எழுதி அனுப்புகிறார்கள். மற்றொரு வயதான பெண் தனிமையில் இருப்பவர்களுடன் தொலைபேசியில் பேசி அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்.

நாம் மற்றவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளவர்களாகவும், உபயோகமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கும் வகையில் நாம் நம்முடைய நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். தேவனை நேசிக்கும் முதியவர்களின் ஆசீர்வாதத்தையும், கனி கொடுக்கும் வாழ்க்கையையும் சங்கீதக்காரன் இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

“நீதிமான் பனையைப்போல் செழித்து, வீபனோனிலுள்ள கேதுருவைப் போல் வளருவான். கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே நாட்டப்பட்டவர்கள் எங்கள் தேவனுடைய பிரகாரங்களில் செழித்திருப்பார்கள். கர்த்தர் உத்தமரென்றும், என் கன்மலையாகிய அவரிடத்தில் அநீதியில்லையென்றும், விளங்கப் பண்ணும்படி, அவர்கள் முதிர்வயதிலும் கனி தந்து, புஷ்பமும் பசுமையுமாயிருப்பார்கள்” (சங்கீதம் 92:12-15).

4. உற்சாகமான, கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனம். ஒய்வு பெற்ற பின் நம்முடைய காலங்களைச் சிறந்த முறையில்

கழிப்பதற்கான மற்றொரு முக்கிய அம்சம் உற்சாகமான ஒரு மனதைப் பெற்றிருத்தலாகும். சிலர் தங்களுடைய முதிர்வயதில் சிறிது ஞாபக மறதியைப் பெற்றாலும், பெரும்பான்மையான மக்கள் நல்ல ஞாபக சக்தியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய முதிர்வயதில் விவேகத்துடனும், சுறுசுறுப்புடனும் செயல்பட்ட பலரைக் குறித்து வேதாகமம் கூறுகிறது.

யாக்கோபு தன்னுடைய 150வது வயதில் இறக்கும் தருவாயில், தன்னுடைய குமாரர்களை அழைத்து, எதிர்காலத்தைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்தான் (ஆதியாகமம் 48-49). மோசே 120 வயதுள்ளவனாயிருக்கையில், ஒரு மலையின் மீது ஏறி, அங்கே மரிக்கும்போதும், ஒரு தெளிந்த மனதைப் பெற்றிருந்தான். காலேப் 85 வயதுள்ளவனாயிருக்கையில், எபிரோன் என்னும் மலைநாட்டை மேற்கொள்ளும்படி, யுத்தத்தை நடத்த யோசவாவிடம் அனுமதி கேட்டான் (யோசவா 14). தானியேல் சிங்கக் கெபியிலிருந்து அற்புதமாக விடுவிக்கப்பட்டு, "தரியுவின் ராஜ்யபார காலத்திலும், பெர்சியனாகிய கோரேசுடைய ராஜ்யபார காலத்திலும், அவனுடைய காரியம் ஜெயமாயிருந்த போது" அவனுக்கு 90 வயதாயிருந்தது (தானியேல் 6:28). கிறிஸ்து பிறந்தபோது, வயது சென்ற சிமியோனும், 84 வயதான விதவை அன்னாளும், இயேசுவே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என்பதை அறிந்து கொண்டு, அவர் இந்த உலகிற்கு வந்ததன் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து வல்லமையுடன் பேசினார்கள். முதுமையடைந்தவர்கள் சாதாரணமாகவே தளர்வுற்றவர்கள் என்ற எண்ணத்தை வேதாகமமும், 30 வருடங்களின் அனுபவ சாட்சிகளும் மறுக்கின்றன. வயது சென்ற பலருடைய தளர்ச்சிக்குக் காரணம், அவர்களிடமிருந்து நாம் எதையும் எதிர் பாராமல் இருப்பதுதான். டாக்டர் வில்லியம் கேசர் என்பவர் இதைக் குறித்த தன்னுடைய ஆராய்ச்சியின் பலனாக, வயது சென்ற பலருக்கு சில பொறுப்புகளையும், அவர்கள் சிந்திப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் அளிக்கும்போது, அவர்கள் தங்களுடைய தளர்ச்சியிலிருந்து விடுதலையாகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்.

வயதாகும்போது, நம்முடைய அறிவின் செயல்பாடுகள் குறைந்து விடுகிறது. வயதானவர்கள் பல நேரங்களில் தாங்கள்

பொருட்களை வைத்த இடத்தை மறந்து விடுவார்கள். அவர்களால் காரியங்களை எளிதாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவும் முடியாது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையின் ஒரு காரணம், அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய காரியத்தில் தங்களுடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்துவது கிடையாது. அவர்கள் அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கும்போது, அவர்களுடைய மனங்கள் கவலைகளாலும், பிரச்சனைகளாலும் நிறைந்திருப்பதால், அவர்களால் தங்களுடைய முழு கவனத்தைச் செலுத்த முடியாமற் போகிறது. வயதானவர்கள் தங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நிகழ்கிறது என்ற உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கும்போது, அவர்கள் பயப்படக் கூடாது. இளம் வயதினரும் தங்களுடைய தாயும், தகப்பனும் தளர்வுற்று விட்டார்கள் என்றோ அல்லது ஞாபக மறதியடைந்து விட்டார்களென்றோ முடிவெடுத்துவிடக் கூடாது.

முதியோர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், தங்களால் எல்லாவற்றையும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளமுடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் பெற்றிருப்பார்களானால், அவர்கள் புத்தி கூர்மையுடன் விளங்குவார்கள். வேதாகம தியானத்தையும், ஜெபத்தையும் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் முக்கியமான அங்கமாக கருதுபவர்கள் ஆவிக் குரிய வளர்ச்சியைப் பெறுவார்கள். கடந்த கால ஞாபகங்களோடுகூட, நிகழ் காலத்தின் உண்மைகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ளும்போது, நம்முடைய வாழ்க்கை சிறப்பாக அமையும்; காட்சிகள், சத்தங்கள், இயற்கையின் மணம், சிறுபிள்ளைகளின் பேச்சு, சிரிப்பொலி, நண்பர்கள் மற்றும் பிரியமானவர்களின் ஐக்கியம் போன்ற சாதாரண சந்தோஷங்களையும் நாம் அனுபவிக்கத் துவங்குவோம். இதன் மூலமாக வயதான விசுவாசிகள் - அவர்கள் சரீரத்தில் வேதனைகளையும், பாடுகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் - தங்களுடைய கடைசிக் காலங்களில் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பார்கள். உத்யோக ஓய்வின் காலங்கள் சிறப்பானவையாகவும், பிரயோஜனமானவையாகவும், தேவனைக் கனம் பண்ணுகிறவையாகவும் விளங்கும்.

உங்களுடைய வாழ்க்கைத் துணையின் மரணத்திற்காக ஆயத்தப்படுதல்.

நம் முடைய வாழ்க்கையில் மிகவும் கடுமையான மாற்றங்களை உண்டு பண்ணுவது நம்முடைய வாழ்க்கைத் துணையின் மரணமாகும். இது நாம் இளமையாக இருக்கும் போதும் நிகழலாம், ஆனால் நாம் முதுமையடைந்ததும் இந்தக்

கடுமையான நிகழ்ச்சியின் வாய்ப்புகள் அதிகமாகின்றன. இந்த துக்ககரமான சம்பவத்தை இரண்டு கோணங்களில் காண்போம்: அது நிகழ்வதற்கு முன் மற்றும் அது நிகழ்ந்த பின்.

அது நிகழ்வதற்கு முன். தம்பதியர் தங்களில் ஒருவர் முதலாவதாக மரிக்கப் போகிறார் என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தம்பதியரில் ஒருவர் இறந்தவுடன், உயிரோடிருக்கப் போகிறவர் கையாளவேண்டிய நடைமுறைப் பிரச்சனைகளைக் குறித்து விவாதிப்பதன்மூலம் அவர்கள் தங்களை இச்சம்பவத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். தம்பதியரில் ஒருவர் மரணத்துக்கேதுவாக வியாதிப்பட்டிருக்கும்போது, தொடர்ந்து செய்ய வேண்டிய மருத்துவ சிகிச்சையைக் குறித்து அவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும்; வியாதிப்பட்டவர் மருத்துவ உபகரணங்களின் உதவியோடு உயிருடன் இருக்கும்போது, அவைகளால் எந்த உபயோகமும் இல்லாதிருந்தால் அதைக் குறித்தும் அவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். உயிருடன் இருப்பவர் தொடர்ந்து அவர்கள் வசித்த வீட்டிலேயே இருப்பதா அல்லது ஒரு முதியோர் இல்லத்திற்குச் செல்வதா என்பதைக் குறித்து ஆயத்தப்படவேண்டும். உயிருடன் இருப்பவர் இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து முன்னெச்சரிக்கையாக தைரியத்துடன் தீர்மானங்களை எடுத்தால், பிற்காலத்தில் அவர் இதைக் குறித்து வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. இந்த நடைமுறையானக் காரியங்களைக்

குறித்து யதார்த்தத்துடன் சிந்தித்துச் செயல்படுவதினால், தம்பதியரில் உயிருடன் இருப்பவர் தனியாக வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடருவதற்கு ஆயத்தத்துடன் இருக்கலாம்.

வேதாகம தியானத்தினாலும், கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தினாலும் நமக்குக் கிடைக்கும் ஆவிக்குரிய பெலனும், உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ளும் அறிவும், நாம் சந்திக்க வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளுக்காக நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகின்றன. "நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று ஆவியானவர் தாமே நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சி கொடுக்கிறார்" (ரோமர் 8:16) என்ற உண்மையை நம்முடைய அனுபவத்தினால் அறிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு நாம் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் வளரும்போது, நமக்குப் பிரியமானவர்களின் மரணத்தினால் ஏற்படும் இழப்பை நம்முடைய பெலனிற்கு மிஞ்சின ஒரு பெலத்தோடு நாம் ஏற்றுக் கொள்வோம்.

அது நிகழ்ந்த பின். ஒருவருடைய வாழ்க்கைத் துணை மரிக்கும்போது, உயிருடன் இருப்பவர் உணர்வற்றுப் போகும் நிலைக்கு ஆளாகிறார். மரணத்தினால் ஏற்படும் உடனடியான வேதனையை இது குறைக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், உறவினர்களும், நண்பர்களும் அவர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கிறார்கள். ஆனால் சில வாரங்களுக்குப்பின் உண்மை நிலைத் தன் சுயரூபத்தைக் காட்டும்போது, அவருடைய மனத் துயரம் அதிகரிக்கிறது. உயிருடன் இருப்பவர், இனி நான் எதற்காக வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கத் துவங்குவார். இந்த நேரத்தில் முக்கியமான தீர்மானங்களை எடுப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பல மக்கள் இந்தச் சூழ்நிலையில் உணர்ச்சி வேகத்துடன் செயல்பட்டு கடுமையான பிழையைச் செய்துவிடுகிறார்கள். என்னுடைய வயதான நண்பர் ஒருவர் தன்னுடைய மனைவி இறந்தவுடன், அடுத்த மாதத்திலேயே தன்னுடைய வீட்டை விற்றுவிட்டு, தன்னுடைய பிள்ளைகளுடைய வீட்டிற்குச் சென்று விட்டார். ஆறு மாதங்களுக்குப்பின், தன்னுடைய பழைய

வீட்டினருகே இருந்த தன்னுடைய நண்பர்களின் ஐக்கியத்தைத் தான் இழந்து விட்டதாக உணர்ந்தார். அதே இடத்தில் ஒரு வீட்டை வாங்க முயற்சித்து, தோற்றுப் போனார். முடிவாக அவர் ஒரு முதியோர் இல்லத்திற்குச் சென்றார். இந்தப் புதிய குழுவை அவர் விரும்பினார். ஆனால் தன்னுடைய மனைவியின் மரணத்திற்குப் பின், இத்தனை சீக்கிரமாக ஒரு பெரிய, முக்கியமான தீர்மானத்தைத் தான் செய்திருக்கக் கூடாது என்று அவர் கூறினார்.

இந்தக் கால கட்டத்தில், மக்கள் தங்களால் இனிமேல் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது உண்மையல்ல. சங்கீதம் 30-ல் தாவீது தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் போது, தன்னுடைய மிகுதியான துன்பத்தில் அவர் தன்னுடைய கூக்குரலைக் கேட்டதற்காக அவரைத் துதிக்கிறான். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களின் உதடுகளிலிருந்து ஆனந்த களிப்பு வெளிப்படும் என்ற உறுதியில் அவன் களி கூர்ந்தான். முடிவாக, இந்தத் துதியின் கீதம் மீட்கப்பட்ட அனைவராலும் பரலோகத்தில் பாடப்படும். ஆனால் இந்த உலகத்திலும், சாயங்காலத்தின் அழகைக்குப் பின்பு விடியலில் களிப்புண்டாகும். "சாயங்காலத்தில் அழகை தங்கும், விடியற்காலத்திலே களிப்புண்டாகும்" (சங்கீதம் 30:5).

கரோலின் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் முடிவு வெகு தூரத்தில் இல்லை என்பதை அறிவாள், ஆனால் துக்கத்துடனிருக்கும் தன்னுடைய குடும்பத்தினரிடம், அவர்கள் மீண்டும் "சந்தோஷப்படுவார்கள்" என்று உறுதியளித்தாள். அவளுடைய கணவன் யூஜின் எளிதில் உணர்ச்சி வயப்படக்கூடிய, இனிமையான மனிதன். கரோலினின் இறப்பிற்குப் பின் அவன் சொல்லொண்ணா துயரமடைந்தான். ஆனால் தான் மீண்டுமாக வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் துவங்கியுள்ளதாக அவன் என்னிடம் கூறினான். அவன் தன்னுடைய மனைவியை "இழக்கவில்லை", அவள் எங்கிருக்கிறாள் என்பதை அவன் அறிவான், அவளை மறுபடியும் காணக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

உங்களுடைய சுதந்திரத்தை இழந்து போததம்

அடுத்ததாக, நாம் மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும்போது, நாம் மாற்றங்களைச் சந்திக்கிறோம். நாம் முதிர்வயதையடையும்போது, நாம் மற்றவர்களை அதிகமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் வித்தி

யாசமான அளவில் மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய மரணம் வரை தங்களுடைய சுய தேவைகளைத் தாங்களே பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள், சிலர் பல வருட காலங்களாக மற்றவர்களையே முழுவதுமாக சார்ந்திருக்கிறார்கள். நாம் மற்றவர்களை எவ்வளவாகச் சார்ந்திருப்போம் என்பதை நம்மால் இப்போது அறிந்து கொள்ள முடியாது; அறிந்து கொள்ளாமலிருப்பதும் நல்லதுதான். நாம் தேவனை நம்ப வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். நாம் எதைக் குறித்தும் கவலைப்படக்கூடாது என்று கர்த்தர் நமக்கு அளித்த அறிவுரையை இது நினைப்பூட்டுகிறது, ஏனெனில் கவலைப்படுவதால் நம்முடைய பரலோக பிதாவின் மீது நமக்குள்ள நம்பிக்கையின் மையை நாம் வெளிப்படுத்துகிறோம். "நானைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்; நானையத்தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடு போதும்" (மத்தேயு 6:34).

"நமக்கு மற்றவர்களுடைய உதவி தேவைப்படும் போது, நம்முடைய பெருமை நம்முடைய மிகப்பெரிய சக்திருவாயிருக்கலாம்"

சில சமயங்களில், மக்கள் தங்களுடைய உண்மை நிலையை தங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். 52 வயதான ஒரு போதகர் தன்னுடைய வியாதியின்

காரணமாக போதகரின் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். அவர், தன்னுடைய மனம் குழப்பமடைந்தாலும், தன்னுடைய உள்ளான ஆவி தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருக்கும் என்பதை தான் அறிந்திருப்பதாக கூறுகிறார். இந்த வியாதியினால், தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை விட தன்னுடைய மனைவி மற்றும் குடும்பத்தினர்களின் நிலையைக் குறித்து தான் மிகவும் வருந்துவதாக அவர் கூறுகிறார். ஒரு நாளில் தான் எந்த குறையும் இல்லாமல் பரலோகத்தில் இருக்க போகிறோம் என்ற நம்பிக்கையில் தனக்கு மிகப் பெரிய ஆறுதல் கிடைப்பதையும் அவர் கண்டு கொண்டார்.

நமக்கு மற்றவர்களுடைய உதவி தேவைப்படும்போது, நம்முடைய பெருமை நம்முடைய மிகப் பெரிய சத்துருவாயிருக்கலாம். ஆகையால் நம்முடைய பலவீனங்கள், நம்மைத் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும், கிறிஸ்துவைப் போல மாற்றுவதற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்குகள் என்று நாம் கருத வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதில் பலர் மிகப் பெரிய திருப்தியையும், மகிழ்ச்சியையும் அடைகிறார்கள் என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும். ஒரு மருத்துவமனையில் மிகக் குறைந்த சம்பளத்திற்காக வேலைச் செய்யும் மார்கரட் என்ற ஒரு பெண், இந்த வேலைத் தனக்கு மிகுந்தப் பலனை அளிப்பதாக என்னிடம் கூறினாள். பல வயதான பெண்கள், வியாதிப்பட்டிருக்கும் தங்களுடைய கணவர்களுக்குச் சேவை செய்வதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறார்கள்.

ஒரு வேளை இயேசு சிலுவையில் தொங்கும்போது "தாகமாயிருக்கிறேன்" என்று சொன்னதன் காரணம், அவருடைய அன்பை எடுத்துக் காட்டும் வாய்ப்பை யாராவது ஒருவருக்கு தருவதற்காக இருந்திருக்கலாம். கடற்காளானைக் காடியில் தோய்த்து இரட்சகராகிய இயேசுவுக்குக் கொடுத்த மனிதன் அவருக்கு இந்த சிறிய சேவையைத் தன்னால் செய்ய முடிந்ததைக் குறித்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பான் (யோவான் 19:28-30 வசனங்களைப் பார்க்கவும்).

உங்களுடைய மரணசாசனப் பொருளைத் திட்டமிடுதல்

நாம் இறக்கும்போது, மற்றொரு பெரிய மாற்றம் ஏற்படும். நாம் நம்முடைய நண்பர்களுடனும், நமக்குப் பிரியமானவர்களுடனும் * தொடர்பு கொள்ள முடியாதபடி ஒரு புதிய சூழலில் இருப்போம். நம்முடைய உழைப்பினால் சம்பாதித்த

சொத்துக்களையும், செல்வாக்கையும் இவ்வுலகத்தில் விட்டுச் செல்வோம். நாம் இளமையாக இருக்கும்போது, நம்முடையச் சொத்துக்களை நமக்குப் பிரியமானவர்கள் எவ்வாறு பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள் என்று நாம் சிந்திப்பது கிடையாது. ஆனால் மரணம் என்பது திடீரென நிகழும் சம்பவமாக இருப்பதால், நம் அனைவரும், இளம் வயதினர்களாக இருந்தாலும், முதிர் வயதினர்களாக இருந்தாலும், நம்முடைய சொத்துக்களைக் கையாள வேண்டிய முறையைத் தெளிவாக விளக்கும் ஒரு உயிலை அவ்வது மரணசாசனத்தை எழுத வேண்டும். இந்தப் பாதுகாப்பை நம்முடைய மரணத்திற்குப் பின் உயிருடன் இருக்கும் நம்முடைய வாழ்க்கைத் துணையும், பிள்ளைகளும் பெறுவது அவசியமாகும். நாம் வயது சென்றவர்களாகும்போது, இது இரண்டு மடங்கான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது.

நாம் நித்தியத்திற்குடுத்த காரியங்களைக் கண் நோக்கும் போது, நம்முடைய உலகப் பிரகாரமான, சொத்துக்களின் மதிப்பை விட, நம்முடைய வாழ்க்கையில் நாம் உண்டாக்கிய ஆலிக்குரிய தாக்கம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய இளமையில் இதைத் தங்களுடைய மனதில் பதிபலவத்துக் கொள்ளவேண்டும். இறந்து போனத் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் நினைவுகளைக் குறித்து பெருமிதம் அடையும் சில பெற்றோரை நான் அறிவேன். நாம் எப்படிப்பட்ட மனிதராக வாழ்ந்தோம் என்கிற உண்மை, நம்முடைய மரணத்திற்குப் பின் நாம் விட்டுச் செல்லும் "நற்கந்தத்தை" நிர்ணயிக்கிறது. பவுல் இதை மிக அழகாக கூறியுள்ளார்:

“கிறிஸ்துவுக்குள் எப்பொழுதும் எங்களை வெற்றி சிறக்கப் பண்ணி, எல்லா இடங்களிலேயும் எங்களைக் கொண்டு அவரை அறிகிற அறிவின் வாசனையை வெளிப்படுத்துகிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளேயும், கெட்டுப் போகிறவர்களுக்குள்ளேயும், நாங்கள் தேவனுக்குக் கிறிஸ்துவின் நற்கந்தமாயிருக்கிறோம். கெட்டுப் போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்திற்கேதுவான மரண வாசனையாகவும், இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவ வாசனையாகவும் இருக்கிறோம். இவைகளை நடப்பிக்கிற தற்கு எவன் தகுதியானவன்?” (2 கொரிந்தியர் 2:14-16)

நீங்கள் இந்த உலகத்தை விட்டுக் கடந்து சென்றாலும், உங்களுடைய “நற்கந்தம்” இப்பூமியில் தங்கியிருக்கும்; உங்களுடைய வாழ்க்கையின் “நற்கந்தத்தினால்” ஊக்குவிக்கப்பட்ட மனிதர்களின்மூலம் அது உங்களைப் பின் தொடரும். நீங்கள் இந்த உலகத்திலிருந்து மற்றவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதை விட்டு, பரலோகத்திலிருந்து ஊக்கமளிக்கும் மாற்றத்திற்காக நீங்கள் ஆயத்தப்படவேண்டும்.

உங்களுடைய செய்கைகளை மதிப்பீடுதல்

இவ்வுலகத்தில் நாம் செய்கின்ற வேலைகளை நம்முடைய மேலதிகாரிகள் மதிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் நாம் பரலோகத்தைச் சென்றடையும்போது, நம்முடைய செய்கைகளை இயேசு கிறிஸ்து மதிப்பிடுவார். “ஏனென்றால், சரீரத்தில் அவனவன் செய்த நன்மைக்காவது தீமைக்காவது

தக்க பலனை அடையும்படிக்கு, நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வெளிப்படவேண்டும்” (2 கொரிந்தியர் 5:10).

இந்த நியாயத்தீர்ப்பினால் நாம் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்கப்படுவோமென்று நாம் பயப்படவேண்டியதில்லை. நாம் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும்போது, நம்முடைய இரட்சிப்பைக் குறித்த பிரச்ச

கிறார்கள். ஆனால் பவுல் நியாயாசனத்தை இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லை. இந்த நியாயத்தீர்ப்பிற்காக நாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று பவுல் குறிப்பிட்டவுடன், "ஆகையால் கர்த்தருக்குப் பயப்படத்தக்கதென்று அறிந்து, மனுஷருக்குப் புத்தி சொல்லுகிறோம்; தேவனுக்கு முன்பாக வெளியரங்கமாயிருக்கிறோம்; உங்கள் மனச்சாட்சிக்கும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறோம் என்று நம்புகிறேன்" (2 கொரிந்தியர் 5:11). என்று கூறுகிறார். தேவனுக்கு துக்கத்தை உண்டாக்கும் காரியத்தைச் செய்யலாகாது என்ற பவுலின் பயம் அவரைக் கப்படுள்ள மனதுடன் இருக்கவொட்டாது.

"கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறதினால் மனுஷர் தீமையை விட்டு விலகுவார்கள்" என்று நீதிமொழிகள் 16:6 கூறுகிறது. நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்த சரியான பயம் ஒரு சுத்திகரிக்கும் பயமாகும். தேவனோடு நாம் செய்யும் பயபக்திக்குரிய, ஜீவனை வெளிப்படுத்தும் இந்தச் சந்திப்பை நாம் சாதாரணமான ஒன்றாக எண்ணும்போது நாம் கடுமையான தவறைச் செய்கிறோம்.

நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் பயபக்திக்குரிய ஒரு சம்பவமாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அது ஆவலோடு எதிர்ப்பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு நாளாகும், கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களுக்கு, அது முடிசூட்டுதலின் நாளாகும். நாம் நேசித்து, ஆராதித்த நம்முடைய இரட்சகரை நாம் முகமுகமாய்க் காண்போம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த நாளில் "கர்த்தருடைய பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் யாவரும்" பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய "நீதியின் கிரீடத்தை" தான் பெறப்போவதாக கூறுகிறார் (2 தீமோத்தேயு 4:8)

"நாம் இயேசுவைப் பார்த்து, அவர் நம்மைப் பாராட்டுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்பதே, நம்முடைய ஜீவனத்தின் உச்சநிலையாகும்"

நம்முடைய நியாயாதிபதியாக இருப்பவர், நமக்காக சிலுவையில் மரித்தவர், நமக்காக சாவின் வல்லமையை வென்றவர், நம்மைப் புரிந்து கொண்டு நமக்காகப் பரிந்து பேசும் நம்முடைய நண்பராக இப்போது பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறவர். நாம் அவரைப் பார்த்து, அவர் நம்மைப் பாராட்டுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்பதே நம்முடைய ஜீவனத்தின் உச்சநிலையாகும்.

தன்னுடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடித்த ஒரு முன்னாள் பரிசேயன்

பவுல் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு பரிசேயன், வைராக்கிய முள்ள ஒரு யூதன் (அப்போஸ்தலர் 9-28). அவன் மோசேயின் பிரமாணத்தைக் குறித்து அதிக வைராக்கியம் கொண்டிருந்ததால் கிறிஸ்தவர்கள் அறிவித்த சுவிசேஷத்தை வெறுத்தான். ஸ்தேவான் கல்லெறியப்படுவதை அவன் ஆதரித்தான்; அவன் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவர்களைத் துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் கிறிஸ்து அவனுக்குத் தரிசனமானபோது, அவன் ஒரு அற்புதமான மனமாற்றத்தைப் பெற்றான். அப்பொழுது அவன், "கர்த்தாவே, நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்?" (அப்போஸ்தலர் 9:6) என்று கேட்டான். அது அவனுடைய வாழ்க்கையின் உணர்வாயிற்று.

அதற்குப் பின், பவுல் 30 வருடங்களுக்கும் மேலாக, சோர்வில்லாமல் கர்த்தரைச் சேவித்து, நம்பமுடியாத பாடுகளைச் சகித்தான் (2 கொரிந்தியர் 11:23-33). அவனுடைய சக விசுவாசிகள் அவனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அவனைத் தூஷித்த போதும், அவன் கர்த்தரைச் சேவிப்பதில் தயங்கவில்லை. (பிலிப்பியர் 1:14-18).

முடிவாக, பவுல் கைது செய்யப்பட்டு, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு (ஒரு வேளை சிரச்சேதம் பண்ணப்படுவதற்காக) சிறையிலடைக்கப்பட்டான். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் முடிவு மிகவும் அருகாமையிலிருக்கிறதை அறிந்த பவுல் இவ்வாறு எழுதுகிறான்.

"நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன். ஒட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன். இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளிலே அதை எனக்குத் தந்தருளுவார்; எனக்கு மாத்திரமல்ல, அவர் பிரசன்னமாகு தலை விரும்பும் யாவருக்கும் அதைத் தந்தருளுவார்" (2 தீமோத்தேயு 4:7-8).

பவுல் கர்த்தராகிய இயேசு, கிறிஸ்துவை விசுவாசித்த நாள் முதற்கொண்டு, ஒரு சிறந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தான். அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை ஜெயத்துடன் முடித்ததில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை! "அவர் தன்னுடைய ஒட்டத்தை நன்கு முடித்தார்" என்று நாம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைக் குறித்து நிச்சயமாகக் கூறலாம்.

உங்களுடைய முடிவான கதை

மூளைப் புற்றுநோயினால் மரணப்படுக்கையில் இருந்த பால் ஹென்றி, "தேவனோடுள்ள என்னுடைய பாதைத் தொடர்கிறது" என்று கூறினார். சிறிது நேரத்திற்கும் பின் அவர் பரலோகத்திற்குக் கடந்து சென்றார். மூளைப் புற்று நோயினால், அவர் அணு அணுவாக கொடுந்துன்பத்தை அனுபவித்து மரணத்தை சந்தித்தாலும், அவர் தன்னுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடித்தார் என்று கூறலாம். அசைக்க முடியாத விசுவாசம் மற்றும் மறுருப மாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் நற்கந்தத்தை அவர் விட்டுச் சென்றார்.

நீங்களும் உங்களுடைய ஓட்டத்தை நன்கு முடிக்கலாம். அப்படிச் செய்வதற்கு, முதலாவதாக நீங்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக இராவிட்டால், உங்களுடைய பாவங்களை நீங்கள் அறிக்கையிட்டு, தேவனுடைய மன்னிப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்தவராக, இயேசு உங்களுக்காக மரித்தார் என்று வேதாகமம் கூறுவதை விசுவாசித்து, அவரை உங்களுடைய இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் (ரோமர் 3:23; 6:23; 10:9-10,13), இது உங்களைச் சரியான ஒரு பாதைக்குக் கொண்டு வரும், ஆனால் இது உங்களுடைய விசுவாசப் பாதையின் துவக்கம் மட்டுமே.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது ஒரு பழைய புத்தகத்தில் படித்தது போல, நீங்கள் "சந்தோஷத்துடன் வாழ்ந்து, சந்தோஷத்துடன் மரிக்க விரும்பினால்", தேவனுடைய இரட்சிப்பிற்காக அவருக்கு "நன்றி செலுத்துவதை" உங்களுடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக நீங்கள் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் உங்களுடைய பாவங்களை அவரிடம் அறிக்கையிட்டு, அவரைக் கிட்டிச் சேர்வதாலும் (1 யோவான் 1:8-9), உங்களுடைய சத்துருக்களை நேசிப்பதாலும் (மத்தேயு 5:44), நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் "நிறைக்கப்படும்படி" (எபேசியர் 5:18-21) அவர் உங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பொறுப்பெடுக்க அனுமதிப்பதாலும், உங்களுடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் நீங்கள் வளர வேண்டும்.

தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில், நீங்கள் இந்தப் பாதையைப் பின்பற்றுவீர்களானால், உங்களுடைய ஓட்டத்தை நீங்கள் நன்கு முடிப்பீர்கள். இதைத் தவிர ஒரு மனிதனுக்கு வேறென்ன வேண்டும்?

TAMIL

Books Available In

BENGALI, ENGLISH, MARATHI, HINDI,
KANNADA, MALAYALAM, ORIYA AND TELUGU

INDIA BIBLE LITERATURE
67, Beracah Road, Kilpauk,
Chennai - 600 010.

 RBC Ministries

Radio Bible Class
Grand Rapids, Michigan 49555

RBC - L - 1